ſ głowu a ßmějkotaſcho ße. Robinſon źaſcho k ńomu: Kake porokowańe maſch pſcheſchiwo mojogo źěła? Pětko wotgroni: Takego woſtudnego źěła kſchěł ße hobinuſch; zeły zołn możo ße ſ hogńom wěle lažej a godńej hužłobiſch, ako ſ twojeju ßekeru.

Chto běſcho wjaßołſchy, ako Robinſon, ako take ßłyſchaſcho. Won wižeſcho we duchu jużo zołn gotowy a wonej ßedaſchtej ße do ńogo, jěſdźaſchtej po morju a pſchiźeſchtej k lužam. A we takem ßłodkem pſchedſazuſchu rědnego pſchichoda dybaſcho Robinſonoju hutſchoba ſ wjaßołoſczu, a won hobſamknu, ned witſchejſchy źeń ßwoj zołn ſ Pětkom do źěła wſeſch.